

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา: กรณีศึกษา
วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม)*
STUDY ON THE LEARNING OUTCOMES OF STUDENTS' 21ST CENTURY SKILLS:
A CASE STUDY OF THE CREATIVE CULTURAL ECONOMY COURSE (SOCIAL
ENGINEER CLASSROOM)

กัลญา แก้วประดิษฐ์

Kanlaya Kaewpradit

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี ประเทศไทย

Faculty of Humanities and Social Sciences, Surat Thani Rajabhat University, Surat Thani, Thailand

Corresponding author E-mail: kkaewpradit129@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษากรณีศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา กรณีศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) กับวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม ภาคเรียนที่ 1/2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และเข้าเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ได้ขนาดประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ใช้สถิติการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) อยู่ระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 พบว่า ทักษะชีวิตและอาชีพสูงที่สุด อยู่ระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.24) และอยู่ในด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัว อยู่ระดับสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.04) รองมาด้านความรู้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.13) และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาน้อยที่สุดในทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.75) และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) พบว่า ต่ำกว่าวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้, ทักษะในศตวรรษที่ 21, ห้องเรียนวิศวกรสังคม

Abstract

This research article aims to 1) Study the learning outcomes of 21st-century skills of students in the case of the Creative Cultural Economy course (Social Engineer Classroom), and 2) Compare the learning outcomes of 21st-century skills of students in the Creative Cultural Economy course (Social Engineer Classroom) with the Cultural Business Management course (Regular Classroom). This is a quantitative research study using a purposive sampling method. The sample group consisted of students enrolled in the Creative Cultural Economy course and the Cultural Business Management course during the first semester of 2024 at Suratthani Rajabhat University, with at least 90% class attendance. The sample size was 61 students. Data was collected using a questionnaire to assess the achievement of 21st-century skills. Statistical analysis methods used include percentage, mean and standard deviation. with descriptive and analytical presentation of the research results. The research findings revealed that 1) The learning outcomes of students' 21st-century skills in the Creative Cultural Economy course (Social Engineer classroom) were at a very high level, ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23). The learning outcomes in life and career skills were the highest, ($\bar{X} = 4.15$, S.D.= 0.24). In life and career skills, flexibility and adaptability had the highest learning outcomes, ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.04), followed by technology knowledge, ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.13). The lowest learning outcomes were in learning and innovation skills, specifically in critical thinking and problem-solving, ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.75). And 2) According to the comparison of the learning outcomes of 21st-century skills between students in the Creative Cultural Economy course (Social Engineer classroom) and those in the Cultural Business Management course (regular classroom), it was found that the learning outcomes of the former were lower than those of the latter.

Keywords: Learning Outcomes, 21st Century Skills, Social Engineer

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความสามารถดำเนินชีวิตและปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกมิติ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 5 บัญญัติไว้ว่าการจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ 2) พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และ 3) ตอบสนอง

ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษาและต้องเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (ฉบับที่ 4), 2562)

การจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เท่าทันโลกในปัจจุบันและอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต้องมีการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในศตวรรษที่ 21 วิจารณ์ พานิช กล่าวว่าสาระวิชาที่มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (Content) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยผู้สอนช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงมีความสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาในศตวรรษนี้ต้องมีเป้าหมาย การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนไปสู่กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้สำคัญกว่าความรู้ และกระบวนการหาคำตอบโดยใช้ฐานคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการขับเคลื่อนและพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย 3 ทักษะสำคัญ คือ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ (วิจารณ์ พานิช, 2556) และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสรุปในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียนจึงมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าสาระหลักของรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนดไว้ในการพัฒนาหลักสูตร

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภายใต้ห้องเรียนวิศวกรรมสังคมได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและพัฒนาทักษะความสามารถในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้มีอัตลักษณ์เป็นวิศวกรสังคม คือ มีทักษะและความสามารถเป็น “นักคิด นักสื่อสาร นักประสาน นักนวัตกรรม” (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2567) การพัฒนาทักษะให้กับนักศึกษาผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมโครงการ “ห้องเรียนวิศวกรรมสังคม” โครงการจัดการเก็บข้อมูลทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการเรียนการสอนในวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม และวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรมเพื่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะสรุปหลักการการสอนสู่ศตวรรษที่ 21 ต้องเริ่มที่ผู้เรียนก่อนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองครูเป็นผู้ชี้แนะ ซึ่งกระบวนการที่จะใช้ได้กับหลักการคิดในศตวรรษที่ 21 อย่างน้อยมี 7 ประการ คือ 1) การสอนแบบเน้นปัญหา 2) การสอนแบบเน้นกรณีศึกษา 3) การสอนแบบเน้นการวิจัย 4) การสอนแบบเน้นโครงการ 5) การสอนแบบเน้นผลงาน 6) การสอนแบบเน้นการทำงาน และ 7) การสอนแบบเน้นการตกผลึก (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2558) โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องประเมินผลทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะทางวิชาการ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้งประสบการณ์ที่นักศึกษา

ได้รับในสภาพแวดล้อมที่ควบคุมได้และไม่ได้จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ในระดับหนึ่ง

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษากรณีศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการวิจัย 3 วัตถุประสงค์สำคัญ คือ การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 เปรียบเทียบการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 และศึกษาความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา ซึ่งบทความวิจัยนี้ฉบับนี้มุ่งนำเสนอผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 กับนักศึกษาวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนารายวิชาและกิจกรรมจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติและห้องเรียนวิศวกรสังคมซึ่งมุ่งเน้นกิจกรรมแบบโครงงานและพัฒนาผลงานสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ถ่ายทอดสู่ชุมชนท้องถิ่น และกระบวนการทำงานกลุ่มโดยใช้ชุมชนเป็นฐานการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม และการเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร ทั้งส่งเสริมและพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดกับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และนักศึกษานำความรู้และทักษะที่เกิดขึ้นไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างดีไม่ก่อภาระต่อสังคมและประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา: กรณีศึกษา วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา: กรณีศึกษา วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) กับวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ)

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา กรณีศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง มีเกณฑ์การเลือก คือ 1) นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 62 คน และ 2) นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ประชากรกลุ่มตัวอย่างเก็บรวมข้อมูลการวิจัยเป็นไปตามเกณฑ์ วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม จำนวน 16 คน และวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม จำนวน 45 คน กำหนดขนาดประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้นจำนวน 61 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 ข้อคำถามการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2 ตรวจสอบค่าความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน โดยค่า IOC ในการวิเคราะห์เครื่องมือ มีการประเมินผลให้คะแนน คือ คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และคะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00 นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้ โดยแบบสอบถามประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 มีค่า IOC เฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.95

2.3 เกณฑ์ในการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็นมาตราส่วนประเมินค่า คะแนน 5 ระดับ ตามแนวคิดลิเคิร์ต (Likert, R., 1967)

2.4 ดำเนินการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผ่านการพิจารณาอนุมัติ เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2567 เอกสารรับรอง เลขที่ SRU-EC 2024/087 และได้รับความยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากประชากรกลุ่มตัวอย่างเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2567

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ยึดหลักข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนเก็บข้อมูล คือ 1) ชี้แจงที่มาและความสำคัญของการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปตามมาตรฐานการวิจัยในมนุษย์ 2) ตรวจสอบข้อคำถามและแบบสอบถามก่อนให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเข้ารับการประเมิน และ 3) นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่ เปรียบวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง และวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย

การวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา กำหนดคะแนนประเมินค่าตามหลักลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยใช้ช่วงคะแนนระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 แปลข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ออกเป็น 5 ระดับ (Best, J. W., 1981) ดังนี้

- 1.00 - 1.79 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 น้อยที่สุด
- 1.80 - 2.59 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 น้อย
- 2.60 - 3.39 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ปานกลาง
- 3.40 - 4.19 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 สูงมาก
- 4.20 - 5.00 หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 สูงมากที่สุด

และผลการวิจัยนำเสนอเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวรรสังคม) นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา: กรณีศึกษา วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวรรสังคม)

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวรรสังคม) นำเสนอผลการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวรรสังคม)

ข้อคำถาม	ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะ ในศตวรรษที่ 21 (n = 16)			
	ร้อยละ	($\bar{X}$)	(S.D.)	การแปลผล
ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	79.20	3.96	0.29	สูงมาก
1. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม	80.60	4.03	0.28	สูงมาก
1.1 ความคิดเชิงสร้างสรรค์	81.20	4.06	0.77	สูงมาก
1.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์	86.20	4.31	0.60	สูงมากที่สุด
1.3 ความสำเร็จในการสร้างนวัตกรรมให้กับชุมชน	75.00	3.75	0.68	สูงมาก
2. ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา	74.40	3.72	0.75	สูงมาก
2.1 การให้เหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ	76.20	3.81	0.75	สูงมาก
2.2 การคิดอย่างเป็นระบบ	73.60	3.68	0.60	สูงมาก
2.3 การพิจารณาและการตัดสินใจที่ดี	73.60	3.68	0.60	สูงมาก
3. การสื่อสารและความร่วมมือ	84.40	4.22	0.38	สูงมากที่สุด
3.1 สื่อสารกับชุมชนอย่างชัดเจน	80.00	4.00	0.81	สูงมาก
3.2 การให้ความร่วมมือผู้อื่นและกลุ่มเป็นอย่างดี	88.60	4.43	0.51	สูงมากที่สุด
ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี	82.20	4.11	0.12	สูงมาก
1. ความรู้ด้านสารสนเทศ	80.60	4.03	0.13	สูงมาก
1.1 การเข้าถึงข้อมูลและการประเมินสารสนเทศ	78.60	3.93	0.68	สูงมาก
1.2 การใช้และการจัดการสารสนเทศอย่างเหมาะสม	82.40	4.12	0.71	สูงมาก
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับสื่อ	82.20	4.11	0.11	สูงมาก
2.1 การวิเคราะห์สื่อและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม	85.00	4.25	0.77	สูงมากที่สุด
2.2 สามารถเลือกผลิตสื่อในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	82.40	4.12	0.85	สูงมาก
2.3 การพิจารณาและการตัดสินใจในการใช้สื่อต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาด	81.20	4.06	0.77	สูงมาก
2.4 สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	80.00	4.00	0.51	สูงมาก
3. ด้านความรู้ด้านเทคโนโลยี	84.40	4.22	0.13	สูงมากที่สุด
3.1 สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	82.40	4.12	0.80	สูงมาก

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศกรสังคม) (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะ ในศตวรรษที่ 21 (n = 16)			
	ร้อยละ	($\bar{X}$)	(S.D.)	การแปลผล
3.2 เลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงาน	86.20	4.31	0.79	สูงมากที่สุด
ทักษะชีวิตและอาชีพ	83.00	4.15	0.24	สูงมาก
1. ด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัว	88.00	4.40	0.04	สูงมากที่สุด
1.1 มีความยืดหยุ่นในการทำงานเป็นทีมอย่างเหมาะสม	88.60	4.43	0.72	สูงมากที่สุด
1.2 มีการปรับตัวพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	87.40	4.37	0.61	สูงมากที่สุด
2. ด้านการริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง	79.60	3.98	0.56	สูงมาก
2.1 มีการวิเคราะห์สื่อในการสร้างสรรค์ผลงานได้ดี	76.20	3.81	0.61	สูงมาก
2.2 มีการผลิตสื่อเชิงสร้างสรรค์ได้	80.00	4.00	0.81	สูงมาก
2.3 สามารถพิจารณาและตัดสินใจสร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเอง	82.40	4.12	0.61	สูงมาก
3. ด้านทักษะทางสังคมและสังคมพหุวัฒนธรรม	83.60	4.18	0.00	สูงมาก
3.1 สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสังคม พหุวัฒนธรรม	83.60	4.18	0.75	สูงมาก
3.2 มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่นในสังคมและสังคมพหุวัฒนธรรมได้ดี	83.60	4.18	0.65	สูงมาก
4. ด้านการเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต และความรับผิดชอบเชื่อถือได้	81.20	4.06	0.84	สูงมาก
4.1 มีการผลิตสื่อที่มีความน่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและชุมชน	80.00	4.00	0.73	สูงมาก
4.2 มีการวิเคราะห์สื่อ เทคโนโลยีได้อย่างเชื่อถือ	82.40	4.12	0.71	สูงมาก
5. ด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ	84.20	4.21	0.49	สูงมากที่สุด
5.1 มีการแนะนำผู้อื่นในการทำงานได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จ	77.40	3.87	0.71	สูงมาก
5.2 มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่นและหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี	91.20	4.56	0.51	สูงมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	81.80	4.09	0.23	สูงมาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศกรสังคม) พบว่า โดยรวมอยู่ระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสูงที่สุด อยู่ในทักษะชีวิตและอาชีพ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.24) รองลงมาทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.12) และน้อยที่สุดทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายด้านมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสูงที่สุดในทักษะชีวิตและอาชีพ ข้อ 1 ด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัว ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้อยู่ในระดับสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.04) รองลงมาเป็นทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ข้อ 3 ด้าน

ความรู้ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.13) และพบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนน้อยที่สุดในทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ข้อ 2 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในทักษะชีวิตและอาชีพด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 อยู่ระดับสูงมากที่สุด ข้อ 5.2 มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่นและหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51) และมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนต่ำที่สุดในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาใน ข้อ 2.2 การคิดอย่างเป็นระบบ และ ข้อ 2.3 การพิจารณาและการตัดสินใจที่ดี ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75) อยู่ในระดับสูงมาก

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน: กรณีศึกษา วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) กับวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ)

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) กับวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) กับวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ)

ข้อเปรียบเทียบ	วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) (n=16)		วิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) (n=45)	
	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	3.96	0.29	4.27	0.73
ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี	4.11	0.12	4.31	0.21
ทักษะชีวิตและอาชีพ	4.15	0.24	4.32	0.12
ค่าเฉลี่ยรวม	4.09	0.23	4.30	0.19

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) ในภาพรวม พบว่า อยู่ระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23) และวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) ในภาพรวม พบว่า อยู่ระดับสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.19) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) พบว่า ต่ำกว่าวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) ในภาพรวมทุกทักษะ และเมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ทักษะ พบว่า มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 สูงที่สุดในทักษะชีวิตและอาชีพ รองลงมาเป็นทักษะสารสนเทศ และเทคโนโลยี และน้อยที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา กรณีสึกษาวิชาเศรษฐกึจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวกรสังคม) อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกึจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวกรสังคม) พบว่า อยู่ระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.23) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธน วงศ์แดง และคณะ ที่สรุปว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังการอบรมอยู่ระดับดีมาก (สุธน วงศ์แดง และคณะ, 2561) ทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดาราวรรณ รองเมือง ที่สรุปว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.40) (ดาราวรรณ รองเมือง, 2562) และสอดคล้องกับโชติมาภานต์ ไชยยศ และคณะ ที่สรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ศึกษาในปีการศึกษา 2564 พบว่า นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ระดับมาก (โชติมาภานต์ ไชยยศ และคณะ, 2566) และ มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาณ้อย วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา พบว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน นักเรียน ร้อยละ 83.33 ผ่านเกณฑ์ และมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 78.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์ เป็นฐาน นักเรียน ร้อยละ 80.00 ผ่านเกณฑ์ มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 75.50 (มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาณ้อย, 2558)

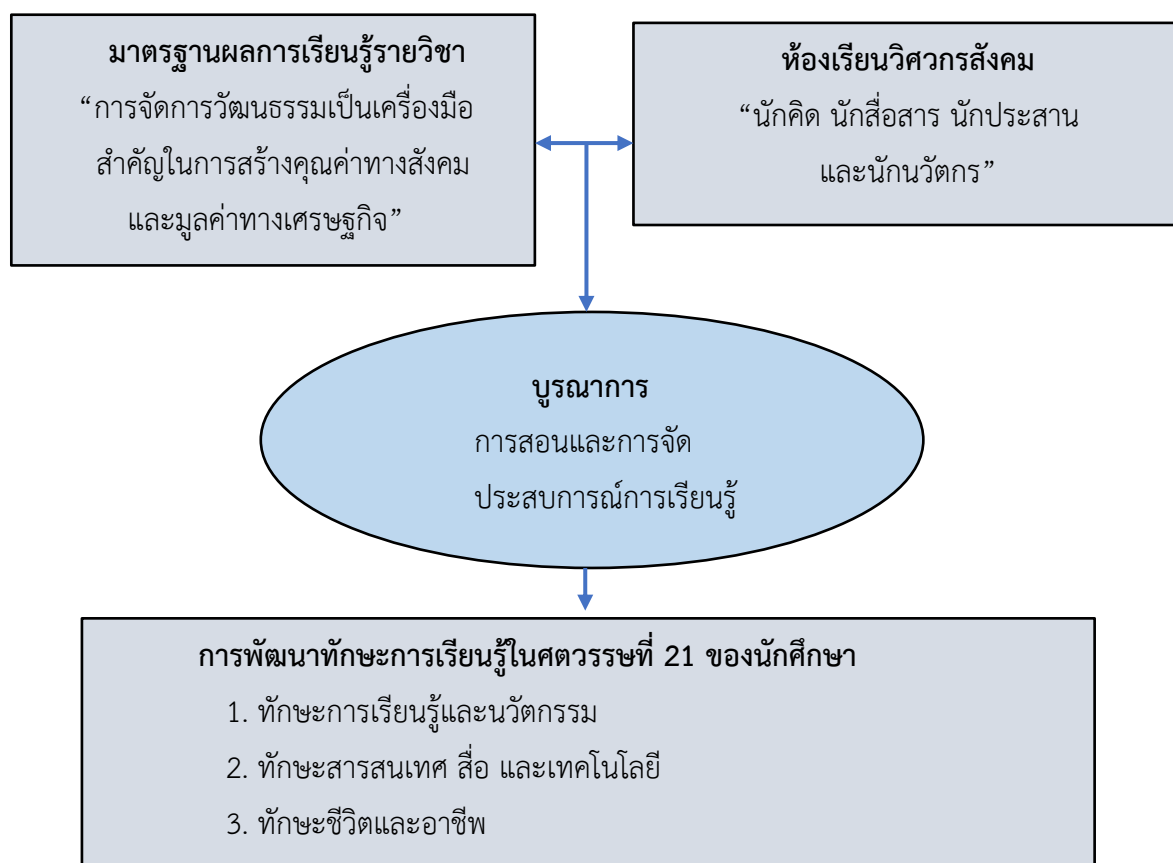
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 พบว่า ทักษะชีวิตและอาชีพสูงที่สุดในข้อ 1 ด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัวมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้อยู่ในระดับสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.04) รองมา ด้านทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ข้อ 3 ด้านความรู้ด้านเทคโนโลยี และว่าพบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาน้อยที่สุดในทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ข้อ 2 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75) สอดคล้องกับผลการศึกษาของดาราวรรณ รองเมือง ที่สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ผู้สอนควรมีการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาให้กับนักศึกษา (ดาราวรรณ รองเมือง, 2562) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกึจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนนิศวกรสังคม) ต่ำกว่าวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาทั้ง 2 รายวิชาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กิตติกร ทิพนัด และคณะ ที่สรุปว่าการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้บทเรียนออนไลน์ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาที่เรียนโดยบทเรียนออนไลน์ และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการคิด

สร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการทำงานร่วมกัน และมี 1 ทักษะที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (กิติกร ทิพนัด และคณะ, 2564) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาต้องใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ดังที่ ศศิธร บัวทอง ที่สรุปไว้ในบทความวิชาการเรื่องการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียนเป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบททั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (ศศิธร บัวทอง, 2560)

องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา รายวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ใหม่โดยบูรณาการสอนและการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนานักศึกษาให้พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และผลการเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและรายวิชา ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การบูรณาการสอนและจัดประสบการณ์การเรียนรู้มาตรฐานรายวิชากับห้องเรียนวิศวกรสังคม
สู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษากรณีศึกษา วิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณารายด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาในด้านทักษะชีวิตและอาชีพในการดำเนินชีวิตและการทำงานในปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ในทักษะชีวิตและอาชีพด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัวมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับสูงสุด และด้านความรู้เทคโนโลยี และพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาวิชาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนวิศวกรสังคม) ต่ำกว่าวิชาการจัดการธุรกิจทางวัฒนธรรม (ห้องเรียนปกติ) โดยผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดทำแผนการสอนรายวิชาในหลักสูตรให้มีกิจกรรมภาคสนามให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ และทักษะเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และออกแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาต่อไป และจากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตระหนักในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมให้กับผู้เรียน และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับสถาบันเพื่อนำข้อมูลผลการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักศึกษาอย่างมีแบบแผนนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและวงกว้างมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิติกร ทิพนัด และคณะ. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้บทเรียนออนไลน์. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์, 8(1), 124-131.
- โชติมาภานต์ ไชยยศ และคณะ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 42(3), 340-353.
- ดาราวรรณ รองเมือง. (2562). การศึกษาบรรยากาศการเรียนรู้ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาพใต้, 6(1), 167-177.
- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 56-57 (1 พฤษภาคม 2562).
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ. (2558). ศาสตร์การคิด รวมบทความเรื่องความคิดและการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาโน้อย. (2558). ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 38(4), 141-148.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2567). ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2568 จาก <https://sru.ac.th/philosophy-vision-missions>
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้ศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปกร, 12(2), 1855-1867.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุธน วงศ์แดง และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 13(1), 75-89.
- Best, J. W. (1981). Research in education. (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale in Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley & Son.